Nro 41.

KURYER LITEWSKI

Za Naywyższém Dozwoleniem

IMPERATORA JMCI CAŁEY ROSSYI.

W WILNIE V. S. 23. MAIA 1803. ROKU W SOBOTĘ

z Petersburga V. S. 22. Maia.

Pskowskiey izby cywilney Prezydentem wyznaczony Kolleski Konsyliarz Jakontow. Znayduiący się w Kommissyi do zebrania praw państwa Rossyiskiego Kolleski Konsyliarz Jliński, Nadworny Sukow, gdy iuż lata przepisane wysłużyli, otrzymuią stopień wyższy.

Za Naywyższym rozkazem, Minister sprawiedliwości Dierżawin donosi Podstolemu Korybutowi Daszkiewiczowi chcącemu dowodzić, że Bułharynowa krzywoprzysięgła w Bobruyskim sądzie powiatowym dochodząc maiątku nieruchomego, przez co przywiodła Daszkiewicza do przegrania sprawy niesłusznie z zgubą onego: ieszcze w roku przeszłym trzeci Departament Senatu na skutek rozkazu Naywyższego tę rzecz roztrząsał; zatém wydany 14. Grudnia imienny ukaz ażeby wszelkie czynności Sądu Bobruyskiego w sprawie Daszkiewicza o krzywoprzystęstwo Bułharynowey zniszczone były iako prawu przeciwne; przez co rozwiązuie się ninieysza prozba Daszkiewicza.

z Wiednia 18 Maia.

Baron Hugel Minister pełnomocny imieniem Cesarza rozwiązał w Ratisbonie d. 9 Deputacyą, ktora na skutek Lunewilskiego traktatu indemnizacye ułożyła. Przed rozeyściem się Deputowani przekładaią Seymowi potrzebę nowego rozdziału Cyrkułów Niemieckich, wynalezienia funduszu na utrzymanie Kamery Cesarskiey; nowy podział Dyecezyi, naznaczenie granic na Renie, zdiecie sekwestru; nową matrykułę. Poseł Brandeburgski przydał do danie nadgrody Elektorowi Bawarskiemu za odstąpioną Xiążęciu Toskańskiemu część Biskupstwa Aichstadt. To wykonawszy Deputacya Seymowi doniosła, że czynnościom swoim koniec kładnie. Wkrótce Ministrowie pośredniczych Mocarstw podali notę wyrażaiąc, iż wielkie Przeorostwo Maltańskie w Niemczech dotąd nie obięło w dzierżawę postąpionych sobie dobr duchownych w Brisgau, dla przeszkod wielorakich które czynią urzędnicy Xiążęcia Modeńskiego, nawet po ratyfikacyi Cesarskiey; iuż zaś interessem iest Rzeszy i pośredników, ażeby wszystkie umowy traktatowe iak nayrychley skutek swóy wzięły; ponieważ na tém zależy spokoyność powszechna.

Na Seymie powstaią spory między trzema nowemi Elektorami o pierwszeństwo; Xiąże Wurtembergski, Badański Margrabia, Lendgraf Hesse Casselski ubiegaią się do niego. Już każdy w obszernych pismach wywiodł prawo swoie. Margrabia iednak zezwala na alternatę — Ma być w Ratisbonie ustanowiona kommissya, którey obowiązkiem pilnować ściśle wykonania cokolwiek Deputacya postanowiła, Hym pochwalił, Cesarz potwierdził — Do obozu po Laxenburg wytkniętego ściągnąć kazano 18. regimentów, w Gallicyi 25. t. żołnierza.

z Constantinopola 24. Kwietnia.

Ambassador Francuzki Brune częste nadzwyczay miewa rozmowy z Reis Effendym i innemi Ministrami; z tąd wnosiemy że ważne układaią się interessa. Otworzony przystęp do portów Czarnomorskich okrętom Tureckim sprawił radość powszechną w tey stolicy; iużeśmy zprowadzili wiele zboża i innych produktów za mierną cenę. Między Portą i Persami było podobieństwo bliżkiey woyny; wdanie się Mocarstw postronnych oddaliło niebezpieczeństwo. Od dwóch lat Persowie często wpadali do Tureckich granic. Porta w roku przeszłym uczyniła przełożenie panuiącemu w Ispahan; ten wzaiemnie wyliczał krzywdy poddanym swoim uczynione przez Turków, skarżył się na postępki z naszey strony nieprzyiazne w rozmaitych zdarzeniach, gdy woyna domowa długo Persyą niszczyła. Rozjątrzyły się tym sposobem umysły; Turcy i Persowie iuż myślili o dobyciu oręża. Obce pośrednictwo iednak zapobiegło w tenczas wybuchnieniu ognia. W roku teraznieyszym gorzey się stało. Porta Persów obwinia o podpalanie buntu w Tureckich kraiach, naybardziey w Arabii, gdzie Abdul Wechab przez Dwór Ispahański ma być wspierany. Przyszło iuż do otwartey pogrożki; lecz i tu ieszcze zapobiegło złemu pośrednictwo.

z Londynu 10. Maia

Dotąd w niektórych tylko portach brano gwałtem maytków do służby Królewskiey; teraz przymuszony werbunek rozciągnąć kazano po całém Królestwie, zebraliśmy iuż dawno luda więcey nad 10. t. przepisanych od Parlamentu; uzbroiliśmy więcey okrętów niż głoszą pisma publiczne. Przyświadczył tę prawdę nie dawno Addington; gdy albowiem w izbie niższey mówiono o potrzebie poprawienia morskiey Administracyi; usprawiedliwiał Admiralicyą Minister, dowodząc iż żadna z poprzedzaiących pilnieyszą nie była w przygotowaniu co potrzeba do obrony kraiu i pokonania nieprzyiaciół. Jeżeli, przydał, woyna wybuchnie, zdziwi się narod niespodzianym widokiem flott liczniey- szych, nad mniemanie prędzey uzbroionych; o czém dotychczas polityka i ostróżność milczeć kazały. 6. okrętów kompanii wschodnio Indyiskiey wyszło pod żagle z Portsmouth; rząd wysłał w pogoń fregatę z rozkazem ażeby powróciwszy nazad czekały woienney straży; ponieważ iest podobieństwo, że Francuzkie eskadry po morzu wkrótce krążyć maią.

Sułtan Xiążęciu d' York przysłał w podarunku szablę 1500. FS. szacowaną. — Z Bengalu wiadomość przyszła o trwaiących rozruchach Chińskich; powiększa się liczba rokoszanów; iuż

nawet grożą miastu Canton; obywatele i Europeyczykowie przygotowali się do mężney obrony. Buntownicze woysko walcząc w bliskości Cantonu z woyskiem Cesarskiém, 3. tysiące ludu ztracić miało.

D. 13. Oppozycya codziennie przynagla Ministrów, ażeby według obowiazku i obietnicy daney obiawili nakoniec, w iakim iest stanie narod i negocyacya z rządem Francuzkim. Addington w izbie Niższey, Lord Pelham przed Parami wymawiaią się zawsze od tego, przyrzekaiąc donieść o wszystkiém, gdy rzecz będzie zakończona. Sami dotąd nie wiedzą, iak ultimatum ich przyimie Konsul; bo Francuzkie u nas odrzucone; nawet w tych dniach przysłane z Paryża propozycye nie zyskały względu; ponieważ Ambassador Andreossy przygotował się do wyiazdu, iak tylko wiadomość przyidzie o ruszeniu z Paryża Lorda Whitworth; co nastąpić miało koniecznie wczora wieczorem, według rachunku Ministrów w Parlamencie. Tym czasem iest iuż pod prasą korrespondencya ich z rządem przeciwnym w czasie negocyacyi; tę czytaiąc sądzić będziemy, iaka niezgody przyczyna, kto zgrzeszył, iakie z obustron podawano propozycye, że nie mogły być przyiętemi; bo wszystko co dotąd o nich mówiono i pisano, na bezdowodnych gruntuie się domysłach.

Admiralicya wiele woyska lądowego ma wkrótce wysłać do Indyi zachodniey. Na wschodzie niezmierna iest potęga Anglików; w Canadzie nic nam szkodzić nie mogą Francuzi, lecz w S. Domingo, Martinice, Guadalupie maiąc liczne woyska, zechcą podobno naieżdżać Iamaikę i inne cukrowe wyspy. Była pogłoska, że ustąpili z S. Domingo przed następuiącemi silnie Murzynami; dziś pewnieysza wiadomość, iż General Rochaubeam odebrawszy 10. t. swieżego żołnierza z Europy, przeniosł główną kwaterę z Cap do Port republicain, chcąc iak nayrychley zakończyć domową woynę. To ieszcze przydać trzeba, że w tych stronach morska Francuzów potęga ieżeli naszey nie przewyższa, dość zapewne silną iest do zagrożenia spokoyności Angielskich osad. Do N. Orleans przybył Prefekt Louisiany Laussat; nie wiemy czyli iuż obioł prowincyą na imie RPtey; to nie wątpliwa, iż Amerykanie grozić Hiszpanom przestali; niema iuż wzmianki u nich o wyprawie 80 t. milicyi; za radą idąc Prezydenta Jeffersona, uspokoieni cożkolwiek oswiadczeniem Agentów Króla Katolickiego i Francuzkich, czekaią cierpliwie, co sprawi Monroe w Paryżu.

Gdy iuż woyna zdaie się nieuchronna, politycy chcą przeniknąć i zgadywać iey skutki. Dotąd sami tylko Anglicy i Francuzi grożą sobie; nie podobno iednak żeby drugie narody nie cierpiały. Woiuiące strony użyią zapewne naydzielnieyszych środków, poruszą wszystkie sprężyny, byleby swego dokazały. Zamiarem ich będzie nieprzyiaciela zniszczyć. Francya zechce zamykać Europeyskie porty Anglikom, których wielkość i potęga na handlu polega. My pragniemy dokonać upadek sił morskich, iakie przeciwnikom zostały po ostatniey woynie, które wielkim nakładem podniosł Konsul w czasie pokoiu krótkiego, nie wiadomo ieszcze do iakiego stopnia; zatém łatwo przyidzie zagarnąć osady zamorskie. Komużkolwiek szczęście posłuży, zawsze to pewna, iż wiele millionów ludu nie wchodzącego do woyny, straci wszystko. Na tym stopniu dziś rzecz staneła, iż dla doyścia skrytego celu rząd Angielski i Francuzki względu mieć nie będzie podobno na własną nawet potrzebę, na interes własny; a ten iest naydłuższy pokóy.

Nie spodziewaiąc się Konsul nam szkodzić na morzu zamyśla dokazywać na lądzie. Naprzód wyśle 50 t. żołnierza na opanowanie Hannoweru, Hamburga, Bremy, Lubeki; dwie armie, każda od 30. t. staną nad Renem i na granicach Batawskich. Dwór Berliński, chociaż ścisle z RPtą sprzymierzony, nie chcąc mieć w sąsiedztwie tak licznych woysk Francuzkich, zezwala na osadzenie Prusakami pomienionych kraiów; ale trudno się spodziewać, ażeby na to przystał Konsul. Z drugiey strony Hannower własnością iest Króla nie narodu Angielskiego; Francya nas wyspiarzami ogłosiła dawno przed obliczem Europy; zatém nie mogącemi wpływać do interesów lądowych; słuszność sama każe, aby Rzesza Niemiecka do morskich zatargów nie należała. Całość iey, oboiętność, spokoyność wewnętrzną dawne i późnieysze traktaty zabezpieczyły; miasta wolne Rzeskie sam Konsul mieć chciał oboiętnemi w następnych woynach. Z tych uwag wniosek oczewisty, że wtargnienie woysk Francuzkich do Hannoweru ecet: nie mile przyięte będzie od wielu Mocarstw.

Trudno iednak nie widzieć, że kraiowi temu grozi burza, gdy przez Hollandyą wiadomość mamy o woysku pod Nimegą zgromadzoném i w Cliwii. Z archiwów Paryzkich wyięto i Generałowi Mortier przesłano plany, mappy w czasie woyny 7-letniey używane w Westfalii i Saxonii przez Marszałka de Richelieu i innych Wodzów. W drugiey stronie Portugallia nie iest wolna od boiaźni. 60. t. Francuzów ma ciągnąć do iey granic; dywizya tey armii opasze Gibraltar. Nadto Konsul prosił Króla Katolickiego, ażeby wszystkie porty państw swoich zamknoł Anglikom w przypadku woyny. Jeżeli Francuzom otwarte zostaną, złamie się neutralność ścisła i prawdziwa. Lecz Mocarstwa słabsze od mocnieyszych przynaglone, częstokroć muszą czynić przeciwko własney woli. W takiém położeniu będą zapewne Batawowie; których interessem dziś iest nadgrodzić przez handel, co stracili przez rewolucye i woyny nieszczęśliwe. Toż samo rozumieć trzeba o Włochach i Szwaycarach.

Poseł Hiszpański Anduaga prezentował się Królowi i Królowey; Francuzki i Bataski nie bywaią u Dworu od nie iakiego czasu. Jak tylko Lord Whitworth tu przybędzie, nastąpi nie mieszkaiąc ogłoszenie woyny; z Hiszpanią pokóy trwać może póki skarby spodziewane z Amerykańskich osad nie przyidą. Już zabroniony iest wywoz broni, ammunicyi morskich, saletry; embargo włożone na wszelkie statki, ochotników ostrzeżono, iż Admiralicya iest gotowa dać komuby się podobało pozwolenie na chwytanie nieprzyiacielskich okrętów.— Sidney Smith obiół kommendę flottylli; we wszyskich portach zabieramy gwałtem maytków bez wyłączenia żadnego. Ministrowie chcą dowieść Parlamentowi, że nigdy narod lepiey przygotowany nie był do zaczęcia woyny. Lord Nelson czeka tylko instrukcyi, maiąc żeglować nayśpieszniey do morza środziemnego. Admiralicya wszystkie okręta woienne przeyrzeć kazała, i tych listę sobie podać, które nie potrzebuiąc wielkiey naprawy na lat dwie uzbroione być mogą. — Na przełożenie Lorda Ellenborough Sędziego maią być w kraiu naszym zabronione bitwy pięściowe, albo raczey szermierskie. — Minister Duński otrzymał pozwolenie wyprowadzić z Anglii 5. tysięcy miar zboża do Norwegii, gdzie dla przeszłych nieurodzaiów lękaią się głodu.

Od granic Włoskich 8. Maia.

Angielscy kupcy wcześnie uwiadomieni, co wkrótce nastąpić miało, towarami swoiemi napełnili całe Włochy tak dalece, iż gdyby na-

wet woyna trwała lat kilka, wystarczą na wszelkie potrzeby. Nie obawia się podobno ten narod, ażeby Francuzi odnowili przykład rewolucyiney rekwizycyi i konfiskaty, która podczas woyny przeszłey zaięła nie raz ieden własność Angielską we Włoszech, Szwaycarach, u Belgów, Niemców, i Batawów, gdzie-kolwiek oręż zwycięzki RPtey dosięgał. — Garnizon Maltański przybyciem Alexandryiskiey załogi pomnożył się do 8. tysięcy. — Jeżeli woyna się zapali, Konsul zamyśla 40. t. żołnierza wprowadzić na osadzenie portów Króla dwóch Sycylii. — Lord Elgin przeieżdżaiąc przez Mediolan grzecznie był przyięty od Wice Prezydenta Melzi i Posła Francuzkiego. — Konsul i Prezydent przysłał urządzenie dla żeglarzów naszych w S. Cloud podpisane 25. Grudnia 1802 dotąd ogłoszone nie iest. — Z Genui do wyspy Elby wysłano kilkaset żołnierzy, wiele armat i ammunicyi. — Z Mantui Generał Verdier poiechał do armii zgromadzaiącey się na granicach państwa Kościelnego; z twierdzy pomienioney ciągnie do obozu artylleryą; w Faenza znayduią się 4 półbrygady Francuzkie, iedna Szwaycarska, 2. strzelców regimenta.

z Hagi 17. Maia.

Regencya urzędową wiadomość odebrała o wyieździe z Paryża Lorda Whitworth wieczorem d. 12. gdy propozycyi Dworu Londyńskiego nie przyiął Konsul. Słychać iż między innemi domagali się Anglicy, ażeby Francya woyska wyciągnęła z Piemontu, Parmy, i Placencyi, z wyspy Elby; o Louisianie, Florydzie etc. myslić przestała; obiecuiąc po dopełnieniu tych warunków Maltę przywrócić właścicielom. Cożkolwiek się stało, to pewna iż zerwanie negocyacyi, boiaźń blizkiey woyny, smutkiem napełniła Batawów tak długo nieszczęśliwych, którzy nadzieię prawie traciemy uniknienia klęski nowey. Regencya iednak nie zapomina o bezpieczeństwie powszechném. Dwie kompanie kanonierów natychmiast posłano do Helder i Texel z rozkazem strzeżenia i dokończenia bateryi dawno zaczętych; z magazynu w Horn wszelkie potrzeby dostarczono, rozstawiono woienne statki przed uyściem Mozy ettc. dla ostróżności, flotty ieszcze uzbraiać nie kazano, w armii lądowey żadnych obrótów nie widać, dla tego podobno, iż od Francuzów strzeżeni jesteśmy. W tych okolicznościach niecierpliwie oczekiwane przybycie Admirała de Winter, który eskadrę prowadzi z morza srodziemnego; dawno iuż miał wynisć pod żagle z Lisbony.

Bey Tripolitański woyną nam pogroził. Obiecane iemu podarunki w roku przeszłym przez pomienionego Admirała nie przybyły; chciał iuż zaczynać kroki nieprzyiacielskie; nakoniec przecie dał się ubłagać Agentowi naszemu, i na krótką przewłokę zezwolił. — Nie Cezar Berthier, lecz Leopold iest Szefem sztabu armii w Nimedze; pierwszy popłynoł do Tabago. Woyska Francuzkie zgromadzaią się bardzo spiesznie w Geldryi; Generał en chef Mortier odprawił rewią; co bierzemy za znak blizkiego marszu; cieszą się w tey nadziei mieszkańce okolicznii, dla których tak wielka liczba zbroynego ludu żywność podrożała niezmiernie. — Poseł Angielski Liston czeka rozkazu ażeby do Londynu powracał. Nie wątpiemy że kroki nieprzyiacielskie zaraz będą zaczęte; z tey przyczyny u nas papiery znacznie zpadły. Jest ieszcze słaba nadzieia, iż pośrednictwo Mocarstw lądowych zawiesi klęskę narodom grożącą. — W Vera Cruz mieli Hiszpani złożonych 13. millionów piastrów; z tey summy okręt Julien po 70. dniowey żegludze przyniosł do Cadix 2. milliony 700. t. reszta wkrótce spodziewana. W tymże porcie rozkazano, ażeby kompania Filippińska przygotowane do Indyi dwa okręta bez boiaźni wysyłała; co nadzieię czyni, że Hiszpania do woyny nie ma należeć.

z Paryża 23. Maia.

Ztraciliśmy nadzieię przedłużenia pokoiu. Lord Whitworth odebrawszy z Londynu ostateczne dworu swoiego propozycye podał Konsulowi; ten odpowiedział nie mieszkaiąc, że przyięte być nie mogą; zatém Ambassador dnia wczorayszego wieczorem opuścił naszą stolicę. Próżno lud zwodzono zmyślonemi pogłoskami, że jakiś goniec zatrzymał go w drodze, do powrótu nakłonił; Lord nocował w Chantilly; dziś daley pospiesza. Rozesłano kuryerów na wszystkie strony z doniesieniem o tém zdarzeniu; do armii i portów poszły taiemne rozkazy. Wkrótce spodziewamy się widzieć powracaiącego z Londynu Generała Andreossy. Woyna wypowiedziana nie iest; lecz rozpoczęcia nieprzyiacielskich kroków lękać się trzeba w prędkim czasie; z obustron do tego przygotowania wielkie czyniono wcześnie. podobno Konsul przed zamknięciém obrad zgromadzenia prawodawczego obiawi narodowi, co czynił dla uniknienia woyny; co rząd zniewoliło do zerwania długich negocyacyi.

W Piemonie biegł odgałos, że kray ten powróci do właścicielów dawnieyszych. Powieść od prawdy daleką, spokoyności domowey szkodliwą zbiiaiąc Generał Administrator Menou; wydał odezwę do ludu, w którey dowodzi że Konsul o przyszłym losie 6 Departamentów Subalpińskich nic nowego nie postanowi zapewne, ponieważ stały się cząstką RPtey nierozdzielną Do Kościoła Katedralnego w Nimes zprowadzono z Civitavechia zwłoki śmiertelne Kardynała Bernis. Uczony Prałat Poeta z nizkiego stopnia przyszedł do naywyższych, długo posłował w Rzymie; podczas rewolucyi tamże umarł; w testamencie wyraził ostatnią wolę, iż pragnie być pogrzebionym gdzie się narodził. Stało się zadosć chęci iego — W czasie krótkiego pokoiu z Anglikami miasto Bordeaux blizko 300. okrętów posłało do samych tylko Amerykańskich osad RPtey — Papiery nasze zpadły kilko procentami.

Generał en chef Rochambeau zostaie na mieyscu w S. Domingo; dawno z tamtąd nie mamy rapportów; słychać iż wielkie uczynił i zbawienne odmiany w Administracyi, które podobały się mieszkańcom. Jest nadzieia że mąż sprawiedliwy, pracowity, rycerski położy koniec woynie domowey; lecz jeżeli woyna wybuchnie, trudno będzie przywrócić osadzie stan iey kwitnący; na co długiego pokoiu trzeba. — Mówią, że Konsul z Cesarzem zawarł umowę względem żeglugi naszey na Adryatyckiey odnodze podczas następuiącey woyny; ponieważ w tém zdarzeniu Dom Austryacki scisłą oboiętność zachować postanowił. — Między pogłoskami niepewnemi położyć trzeba, co pisma tuteysze głoszą o blizkiey podróży Sułtana do Prowincyi Azyatyckich; traciłaby zapewne na tém spokoyność dzierżaw iego w Europie.

Oświeceni mężowie w kraiu naszym po niezawodnych, i licznych doświadczeniach zupełnie przekonani, iak pożyteczna iest ospa krowia na wytępienie naturalney, chcąc oney szczepienie rozkrzewić, otworzyli dobrowolną na wydatki subskrypcyą Minister wewnętrznych interessów Chaptal 2. tys. franków ofiarował — Żywność w tey stolicy iest w miernéy cenie; chleb piękny 4 funtowy kosztuie teraz 13 soldów. Urodzaiu na zboże, wino, owoce, według przysłanych rapportów, po wielu Departamentach spodziewamy się pięknego — Generałowie: Ney, Hautpoult naznaczeni są Inspektorami kawaleryi nad Renem, Mozą i Mozelią stoiącey — W Toulonie opatrzyć kazano do rychley

żeglugi nie tylko eskadrę Admirała Leissegues niedawno przybyłą z Constantipola, aleteż wszystkie inne okręta i fregaty znayduiące się w tym porcie. Tamże spodziewane iest przybycie Hiszpańskiey eskadry. Nie wimy iakie dzis traktaty wiążą Króla Katolickiego z RPtą; ze dwóch iedno być musi według wszelkiego do prawdy podobiestwa; albo mocą dawnych traktatów pomagać nam będzie Hiszpania całemi siłami; albo przynaymniey da pewną liczbę woysk i okrętów posiłkowych — Armią na granicy Państwa Kościelnego zgromadzoną wzmocić potężnie kazano.

Nieruchomy maiątek Aktualnego Taynego Konsyliarza Senatora i Kawalera Graffa Michała Rumiańcowa położony w Litewsko-Grodzieńskiey Gubernii, w Powiatach: Prużańskim Klucze z wsiami: Prużański, Kabacki, Litewski, Suchopolski, Horoderniański, Dachłowski; w Kobryńskim: Diwiniski; w Brzeskim: Nieleyczycki, z należącemi do nich poddanemi, gruntami, i dalszemi wygodami, oddaią się w arędowną dzierżawę od d. 13. następuiącego blizko miesiąca Czerwca terazn: 1803 r. Życzący oney dzierżawy mogą stawać dla umówienia się o cenę i zrobienia kontraktów, w terminie wyżey położonym 13 Czerwca do naywyższego Rządcy dóbr pomienionych Nadwor: Konsyliarza Trutowskiego, w Pcie Prużańskim, we dworze nazwanym Czachec o 6 wiorst od miasta Prużany leżącym.

Magistrat Miasta Wilna w celu zformowania generalney Księgi Possessyow Obywatelskich z wyszczegulnieniem datty nabycia przez Atora, oraz która na takim gruncie znayduie się postanowiwszy uczynić weryfikacyą wszystkich prawna takowe Possessye służących, i po odebraniu w Roku 1801. Msca Julii 3. dnia Ukazu JEGO JMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnącego całą Rossyą Litewskiego Gubernskiego Rządu za Nrem 8533. wyszłego potwierdzaiącego takowe Magistratu postanowienie wydał uprzednio Awizacye uwiadamiaiąc każdego Obywatela aby Dokumenta na Ratuszu naznaczonym Członkom pokazane były, w skutek tego gdy niektórzy Possessorowie Domow w Mieście Wilnie będących dotąd ieszcze Dokumentow na Possessye nieokazali i przewłókę zformowaniu Księgi generalney Possessyow czynią. Przeto Magistrat każdego Obywatela czy Possessora Domów i Placow w Mieście Wilnie sytuowanych, którzy dotąd zaniedbali okazać swe Dokumenta wnow przez ninieysze uwiadomienie zaleca, izby niezwłócznie oto naydaley w przeciągu dwóch tygodni przed wyznaczonym do tego dzieła JP. Burmistrzem Pawłowskim w Kamienicy własney onego na Rudnickiey Ulicy pod Nrem sytuowaney Dokumenta i Prawa dla wciągnienia do Tabelli okazali, i dla tego Magistrat takową publikacyą w druku przewodnictwem Policyi do każdey possessyi po iednym exemplarzu rozesłać, i w Gazetę Kraiową umieścić postanawia, Roku 1803. Maia 13 dnia.

Roku 1803. Msca Aprila 2. d. o godzinie 4tey z rana zbiegło 3ch moich Kurlandzkich rodu Łotewskiego poddanych; to iest: parobek Jan, i dwie dziewki pokoiowe Katarzyna i Maryanna, gdy teyże Maryannie dnia poprzedzaiącego za popełnioną kradzież, po upomnieniu darowano karę. Jan ma lat około 20. do 6. stop wysoki, ciękławy, twarzy gładkiey pddługowatey, i ku podbrodkowi znacznie spiczasto kończącey się, na którey przy tym są dwa znaki od wrzodow pozostałe. Ma włos ciemny z przodu ostrzyżony, w odzieniu kroiem zwyczaynym chłopskim, za kolana długim sukna szarego, w kamizelce płocienney w paski białe i niebieskie, w spodniach białych płociennych i bótach. Dziewka zaś Katarzyna maiąca lat około 20, krępa i mała, ledwie 4 i pół stop maiąca, twarzy bladey, gładkiey, okrągłey i dosyć przystoyney, umie ięzyk Łotewski, Litewski, Ruski i Polski, włos ma blado żołtawy w warkocz spleciony, z przodu ostrzyżony; trzyma się i chodzi pochyło, na ręku ma bardzo brodawek, po których łatwo ią poznać można. W czasie ucieczki swoiey miała na sobie nakrapianą niebieskę kamizelkę z płótna ciękiego, i wełnianę w paski różnych kolorow spodnicę, panczochy i chodaki. Druga Dziewka Maryanna podobnież niskiey urody i krępa, umie po łotewsku, po Litewsku i po Polsku, maiąca około lat, twarzy szerokiey, ospowaney, okrągławey, i pomimo to dosyć nieszpetney, włos ciemno kasztanowy w warkocz spleciony z przodu strzyżony. Odzienie iey składaią się z kamizelki płocienney z nici białych i niebieskich tkaney, i spodnicy wełnianey w paski różnych kolorow, pończochy ma wełniane i chodaki. Obie te dziewki zabrały z sobą inne też odzia wełniane. Ktoby onych doścignął i przystawił do Nitawy, odbierze w nadgrodzie talarow 12. i wszelkie expensa zwrócić obowiązuię się

Jerzy Fryderyk Witte von Wittenheim.

Maiątek Onżadów w Pcie Wileń: o mil 5 od Wilna położony w półowie iest przysądzony WW. Mączyńskim Skarbni: Wileń: z kalkulacyą od lat 35. przez WW. Mączyńskich Starostow Kurme: zdać się powinną — i zwrótem Expensy złł: 70000 iest z tym wszystkim do sprzedaży — życzący nabyć ma się udać do W. Krzywobłockiego Ex Sędziego w Wilnie pod Ostrą Bramą w Kamienicy swey Nro 19. mieszkaiącego.

Ernest Neumann Orgamayster mieszkaiący na ulicy Rudnickiey w Kamienicy Burm: Pawłowskiego zrobił instrument nowy na wzór Wiedeńskiego, niedawno wynaleziony, nazywaiący się Klawier-Diconoclassis, na iedną stronę; robi teraz podobne instrumenta na dwie strony z fletami i bez fletów; jeżeliby kto potrzebował onych udać się może do pomienionego Orgamaystra w każdym czasie.

Uwiadamia się Prześwietna Publiczność, iż u przybyłego z Warszawy do Wilna Beniamina Meorwinka, Kunsztu złotey i srebrney Fabryki robią się, i przedaią niżey pomienione towary, iako to: Masyw, Obsząszki, Baiorki, to wszystko w złotym i srebrnym gatunku, takoż się u niego niektóre robią Łańcużki Damskie; wyż pomieniony ma honor P. Publiczności za pomierną cenę służyć. Mieszka na Suboczu Ulicy w Kamienicy w Kamienicy Żmitrowey pod Nrem 25.

Sąd Exdywizorski Dekretem Sądu Gł: Lit: w Ru 1802. d. 23 Maia, (na rozdział półowy Dziewiałtowa do Alexandra Soroki należney, między Kredytorów i Preteusorow iego) naznaczony; obwieszcza wszystkich Pretensorow do tego Maiątku uraszczaiących pretensye; iż w terminie z Dekretu własnego przy iszym ziedzie w R. 1802 w d. 3 7br: po uprzedzonych zwyczaynych Akcessoryach naznaczonym; to iest w Ru terazn: 1803. na d. 9. Juuii do pomienionego Dziewiałtowa w komplecie ziedzie, i dzieło swoie rozpoczęte finalnie ukończyć przedsięwezmie.

Litewska Grodzieńska izba skarbowa donosi, że dom sekwestrowany po śmierci Grodzieńskiego Kupca Jakuba Hausmana za dług skarbowy, w mieście Grodnie w rynku na rogu Wileńskiey i Plebańskiey ulicy, N. 467. o 3. piątrach z sklepami 5. piwnicami 2. stayniami wozowniami i wszelkim meblem pokoiowym, oceniony 5. ty. cz. zł. kto nabyć zechce, niech się stawi w teyże izbie skarbowey sam lub przez plenipotentów prawnie umocowanych na termina. 1. Sierpnia 3. 2. Września 2. 3. Września 20 dnia r. 1805.